

Ja, undskyld overskriften her op til julefesten. Det er bestemt ikke mig, der sultestrejker, for jeg nyder den dejlige mad her på Sri Lanka, hvor vi får karry retter morgen, middag og aften.

Men der har netop været en 3 ugers sultestrejke blandt landarbejderne. De har strejket for at kræve minimumslønnen sat op til 15 kr om dagen, og med præsidentens mellemkomst er der netop indgået en aftale, der giver dem ca. 12 kr, hvoraf en del dog er akkord, der falder bort, hvis de ikke opfylder målene eller bare er syge en enkelt dag om måneden.

Disse landarbejdere er især teplukkerne, og jeg var i går på besøg i en teplantage, hvor jeg fik lidt flere oplysninger om forholdene. Der er 2000 personer ansat på plantagen, hvoraf halvdelen er kvinder, der plukker te og den anden halvdel er mændene, der arbejder på fabrikken. De er stort set alle tamiler, der tilhører den lave del af samfundet. Arbejderne bor på plantagen, børnene får skolegang og de er også fri lægehjælp - men alligevel er det lidt som en moderne udgave af slavearbejde. Arbejdstiden er mandag til lørdag fra kl. 8 til kl 17 uanset vejret.

Tebuskene gror på bakkeskråninger, ligesom vinmarkerne i Sydeuropa, og det er et meget smukt, grønt og varieret landskab. Trods de kummerlige forhold var der smil og hilsener, da jeg gik rundt og fotograferede. De havde ellers travlt, for normalt skal hver busk plukkes ca. en gang om ugen. De plukker kun topskudene med tre blade, men på grund af strejken måtte de tage godt i bund. Derefter så jeg tørring og sortering, hvor man virkelig forsøger at bruge det hele. Især til teposer kan man komme smulder i, da der jo ikke er nogen, der kan se indholdet. Der bliver kun ca. 2-3% tilbage, der bruges til kompost. Opfejningen bruges til gratis te til arbejderne..

Jeg kom her op i højlandet efter en spændende 6 timers togrejse, hvor lokomotivet på et tidspunkt gled ned af en skinne, der havde løsnet sig. Det var på en bro over en dyb kløft, men det tog alle helt roligt: Det sker åbenbart jævnligt, for der lå en del træstykker, som de klodsede op og efter en times tid var toget på skinnerne igen. Alle sæder var optaget, da jeg steg på, men i restaurationsvognen var der et lille køkken, og jeg fik her tilbudt at sidde på kassen med gryder og pander. Der var fin udsigt, for kassen stod ud til en åben dør, så jeg skulle bare holde fast i svingene..

Til gengæld kunne jeg så følge hele proceduren med madlavningen, som jeg fotograferede lige så intens som de flotte udsigter på ruten.

Det er en fornøjelse at rejse rundt her i landet, hvor menneskene er meget flinke og hjælpsomme. De fleste hilser og siger good morning, når jeg går rundt, alle vil gerne fotograferes - især kvinder med småbørn - og selv om de selvfølgelig gerne vil sælge deres varer på markederne, så er der ikke nogen der bliver ved med at følge efter og presse.

Jeg beklager hvis det bliver lidt kort og usammenhængende, men der er jævnlige strømafbrydelser her til formiddag. Jeg kører videre med toget over middag og vil forsøge at fortælle lidt mere, hvis jeg finder en bedre forbindelse senere.